

- рівня школи (наприклад, покращений нагляд за учнями на перервах, підготовка вчителів, обговорення правил поведінки та заходів між вчителями та батьками)
- рівня класу (наприклад, проти агресивної поведінки, регулювання спору, рольові ігри для вирішення соціальних проблем, кооперативних форм навчання) та
- рівня кожного учня (наприклад, серйозні дискусії з агресивними учнями та їх батьками, цілеспрямована підтримка жертв, психологічні заходи у школі).

Цей підхід охоплює всіх, хто втягується в жорстокий конфлікт між вчительсько-шкільним персоналом і батьками, кривдниками та жертвами і однокласниками. Дуже важливо втрутитися якомога раніше, щоби стримати насильство. Оскільки стратегія боротьби з булінгом була випробувана у багатьох школах, з цією програмою пов'язані успіхи і в Німеччині.

Науковий керівник І. М. Антонян

УДК 343.9:343.226

ЯРОСЛАВ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ВОДОЛАЗСЬКИЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДІЇ ЩОДО ПОДОЛАННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство, є актуальною проблемою. У всьому світі, кожен день, через нього потерпають тисячі людей і Канада не виняток. Виконавчі органи активно борються з проявами такого насилля. За даними статистики Канади, в період з 2003 по 2013 рік було скоєно 960 домашніх вбивств – жертвами були поточний або колишній член подружжя, партнер з правових відносин або з людьми у романтичних стосунках. З них 747 жертв – жінки, а найбільшою демографічною групою були жінки двадцяти років. Але цих даних, наданих коронними бюро або поліцейськими повідомленнями, недостатньо для дослідників насильства в сім'ї та адвокатів, які хочуть запобігти подібним злочинам у майбутньому. Для поглибленого розуміння вони покладаються на комітети з розгляду смерті від домашнього насильства (DVDRC), систему, яка набирає пари по всій країні, але все ще нерівна і непослідовна в процесі збирання доказів. DVDRC – це багато дисциплінарна група – деяка комбінація правоохоронних органів, корінних радників, громадських працівників, науковців та планувальників політики – скликана урядом провінції для розслідування вбивства інтимних партнерів або членів сім'ї. Поки DVDRC працює у шести провінціях: Онтаріо, Альберта,

Саскачеван, Нью-Брансвік, Манітоба та Британська Колумбія. У Квебеку запускається новий комітет, і відбувся рух щодо створення регіонального комітету в Атлантичній Канаді. Мета комітетів – вивчити деякі, чи всі вбивства інтимних партнерів у своїх юрисдикціях, виявити закономірності, недоліки чи пропущені можливості та дати рекомендації. "DVDRC – це єдиний механізм, який існує в юрисдикціях і всебічно придивляться до системних реакцій і бачить, як ми можемо робити краще в майбутньому", – каже Мірна Доусон, директор Центру соціальної та законної відповіді насильству в Університеті Гвельфа. Доктор Доусон та Пітер Яфф із Західного університету є партнерами Канадської ініціативи запобігання домашнім вбивствам, мультидисциплінарному проекту зі збору кращих даних щодо запобігання вбивствам, особливо серед груп, які стикаються з більш високим ризиком насильства, таких як діти, корінні жінки, іммігранти та групи біженців та жінок у віддалених та сільських громадах.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

УДК 342

СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ ВОЛОДЬКО

*Луганський державний університет
внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*

ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ (ДОСВІД БЕЛЬГІЇ)

Питання важливості використання міжнародного досвіду для розвитку національної нормативно-правової бази протидії домашньому насильству та надання допомоги постраждалим розглядалися такими вітчизняними вченими, як О. М. Бандурка, А. Б. Блага, А. О. Галай, В. О. Галай, Л. О. Головка, М. О. Качинська, К. Б. Левченко, В. В. Муранова, С. О. Проневич та ін., однак у зазначеному ракурсі аналізуються вперше.

Вихідні положення міжнародних стандартів у сфері боротьби з домашнім насильством ґрунтуються на глибокому усвідомленні неприпустимості подібного насильства, яке є грубим порушенням прав людини. До найбільш важливих міжнародних нормативно-правових документів вважаємо за доцільне віднести Модельний закон ООН про домашнє насильство, ухвалений 2 лютого 1996 року Комісією ООН з прав людини. Як зазначила спеціальний доповідач Організації Об'єднаних Націй з насильства щодо жінок Радхіка Кумарасвами, мета цього типового законодавства полягає в тому, щоб виступати як редакційний посібник для законодавчих органів та організацій, які